

Gidiyorum

– Halil Aktaş · 20 Haziran 2012

GİDİYORUM

Sevgi yüklü bir gemiyle yaklaştım bu limana
Yıllarca kaldım boşaltmak istedim bütün sevgimi,
Sonuna dek.
Tonajı belli değil sevgi yükümün.
Verdim verebildiğim kadar, sonsuz olanından.
Verdikçe yüceldi. Artık sığmadı içimdeki dünyaya.
Öyle bir sevgi ki, yanardağlardaki volkan nedir ki...
Sığındığım bu limanda daha da büyüdü, gelişti.
Ama patlamayan bir volkan oldu içimde kalan
Haykıramadım, dağıtamadım istediğimce...
Varsın olsun, sevgi ya yüküm.
Bu gemi batana dek bu yükü taşıyacak.

Ayrılıyorum şimdi bu limandan istemesem de
Kalmak istemediğimden değil, ayrılmam gerek...
Demir almalı limandan.
Başka gemiler var sevgi yüklü,
Onlara yer açmalı.
Beni büyük dalgalardan korudu bu kuytu.
Dağıtabildim sevgimi istediğimce. Bitmedi, bitmeyecek...
Gitmeliyim, sevgi yüklü yatlara yer açmalıyım.
Açılmalıyım okyanuslara vakit geldi.
Ve demir alıyorum barınağımdan.
Okyanusa doğru...
Okyanuslar korumasız.
Büyük dalgalara göğüs germeli.
Ağır olsa da yüküm... Olsun, sevgidendir ya
Bir gün dalgalar çarpar da batan ben olursam.
Sadece ben batacağım.
Açacağım sevgi kapılarını
Volkan gibi fışkıracak sevgim su yüzeyine
Dalgalarla uzanır bütün sahillere
Kumsallarda gezenlerin ayaklarına sarılır...
Dalgaların vurduğu taşlar da yeşerecek.

Dünyanın tüm sahillerine ulaşacak dalgalar
Esen rüzgârlar taşıyacak sevgi tohumlarını iç kısımlara
Denizlerde kalan buharlaşıp yükselecek gökyüzüne
Yağmurlar yağacak dünyanın her yerine.
Sevgi yağmurları ile yeşerecek dünya
Sevgi pınarları akacak.
İşte size sevgi dolu bir dünya bırakıyorum...
Ben ayrılıyorum.
Benim sevgi yüklü gemim batsa da.
Sevgim var olacak
Hiç bitmeyecek, büyüyecek, yeşerecek,
Ben gideceğim.
Sevgim mi? O sizlerin olsun.

Halil Aktaş